

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 151/1994-3

P R E S U D A
U IME REPUBLIKE HRVATSKE!

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Kocijančić Erike kao predsjednika vijeća, te Novoselec dr. Petra, Frančula mr. Rudolfa, Potrebica Ante i Drakulić Milene kao članova vijeća i sudskog savjetnika Vinja Ileana kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv opt. Lj.N. zbog krivičnog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Okružnog suda u Sisku od 5. listopada 1993. K-28/93, u sjednici održanoj 27. travnja 1994., saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske P.B.,

p r e s u d i o j e :

Odbija se kao neosnovana žalba opt. Lj.N. te se potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom oglašen je krivim opt. Lj.N. zbog krivičnog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dvadeset godina. Optuženik je dužan i da naknadi sudu troškove krivičnog postupka u iznosu od 405.000 HRD i paušalnu svotu od 5.000 HRD.

Protiv te presude podnio je žalbu optuženik zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni i predložio da Vrhovni sud Republike Hrvatske "ukoliko ocijeni da ne postoji nadležnost Međunarodnog suda za ratne zločine u Haagu, povodom ove žalbe izrečenu kaznu primjereno smanji".

Zamjenik državnog odvjetnika Republike Hrvatske predložio je da se optuženikova žalba odbije kao neosnovana.

Žalba nije osnovana.

Neosnovano optuženik u žalbi tvrdi da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka (optuženik vjerojatno misli na povredu iz čl. 354. st. 1. toč. 6. ZKP) zato što je predmet "trebao biti raspravljen pred Međunarodnim sudom za ratne zločine koji je upravo za tu svrhu formiran u Haagu". Nijednim propisom Republike Hrvatske nije isključena nadležnost hrvatskih sudova za krivična djela za koja će suditi navedeni Međunarodni sud, niti je dovedeno u pitanje važenje hrvatskog krivičnog zakonodavstva za svakoga tko na teritoriju Republike Hrvatske počini krivično djelo

(čl. 99. st. 1. OKZRH).

Neosnovana je i optuženikova žalba zbog povrede krivičnog zakona, koju on pobliže i ne obrazlaže, a ovaj sud, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti, takve povrede nije našao. Sve radnje opisane u izreci pobijane presude nesumnjivo predstavljaju razne oblike ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH.

Nije osnovana ni optuženikova žalba zbog odluke o kazni.

Imajući u vidu da je optuženik tijekom 1991. godine izvršio čitav niz radnji koje ulaze u sastav kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, pokazavši na taj način iznimnu upornost, a i krajnji sadizam koji je naročito došao do izražaja u brutalnom djelu prema ošt. B.I., opravdano je sud prvoga stupnja izrekao najstrožu kaznu koja je predviđena za to krivično djelo. Stoga izrečena kazna u potpunosti odgovara težini počinjenog djela i stupnju optuženikove krivnje.

Iz navedenog razloga valjalo je presuditi kao u izreci (čl. 374. ZKP).

U Zagrebu, 27. travnja 1994.

Zapisničar: Predsjednik vijeća:
Vinja Ileana v.r. Kocijančić Erika v.r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava
Viši administrativni referent:

(Štefica Klepac)